

virke for de samme Principer, som der læses om, men jeg vil ogsaa bestandig blive ved at virke for dem paa samme Maade som hidtil. Jeg vil ikke gribe en eller anden enkelt Leilighed for at gjøre et uheldigt Buffespring, jeg vil Principet og skaffe Principet Gyldighed; jeg vil lidt efter lidt skaffe det frem i Livet, derved, er jeg overbevist om, ville vi naae videst. De Ord af det ærede Medlem, som nu er Minister, der bleve citerede, ere af en yngre Dato; han har jo noksom ved sit hele Liv og Virksomhed vist, at, medens man kan have Principet paa Bunden af sin Sjæl, saa er det umuligt i det virkelige Liv, uden Sammenstød og voldsomme Rystelser, altid at bringe det i Virksomhed. Han har havt en Stilling, som kunde give ham Leilighed til i denne Henseende at gjøre Mere, end de fleste Andre, og jeg skal erkjende, at han vistnok har virket Mere, end de fleste Andre; men han har virket paa en Maade, som man under Omstændigheder af denne Art bør virke, nemlig med et vist Maadehold, bestandigt tagende Hensyn til de bestaaende Forhold, og jeg beklager meget, at denne Leilighed skal være den første, hvor han har ladet sig drive ud paa en Bane, som er forskjellig fra den, han hidtil har fulgt. Jeg troer, at han havde gjort rettere, hvis han med Hensyn til den her omhandlede Løbsats i Holsteen mere havde agtet paa, hvad de Vedkommende derfra bade om, end paa det, som en Regjering har gjort i et Dieblisks Pengesforlegenhed, for at skaffe sig Pengemidler. Man søger forøvrigt bestandigt at føre Striden tilbage paa et vrangt Standpunkt; man søger nemlig bestandigt at besynde os for, at vi ikke efterstræbe Frihandelen. Jeg har fra det første Dieblisk af søgt at betegne min Stilling i denne Henseende ganske nøie og ganske simpelt; jeg har sagt, at jeg begriber, at vort Land er mellem dem, i hvilke man især kunde ønske, at Handelen kunde vinde Indpas, at hele Landet kunde optræde høvedsagelig som Handelsstat, og at der kun kunde udvikle sig de Industrigrene, som kunde hænge sammen med et saadant Forhold, og bestaae med det; men jeg har tillige sagt, at vi ikke paa eengang kunne bringe denne Erkjendelse ilive, thi vi leve og tvinges ind un-

der en Fortid, og ligesaa lidet som vi i andre Henseender have gjort os frie for den, ligesaa lidet skulle vi i denne Henseende voldsom gjøre os fri for den. Deri ligger den hele Forskjel mellem Udvalget og os. Udvalget føler selv, at det er et voldsomt Skridt, det tilraader, og jeg opfordrer Thinget til at modvirke, at dette Skridt bliver gjort med denne Voldsomhed. Deri ligger en stor Forskjel: Udvalget har nemlig som en absolut Sats foreslaaet 5 Mk. pr. 100 Pd. Udsørselstold paa Klude, og jeg er bleven staaende ved 9 Mk. som laveste Udsørselstold. Men jeg beder dog herved at betænke, at jeg ved Alt, hvad jeg har foreslaaet, er gaaet ud fra den Forudsætning, at, naar engang Monarchiets samtlige Dele komme til at raadslaae om vore Handelsforhold, er det Dieblisk kommen, hvor dette Forhold ogsaa skal behandles i Lighed med andre Sager; det er da min Forudsætning, at, hvad vi til den Tid skulde komme til, enten vi skulde komme til 5 Mk. eller til noget Mere eller noget Mindre eller til slet Intet, at det da maa beroe paa de Forhold, som til den Tid bestaae. „Aareladning paa begge Armene“, er jo ganske vigtigt sagt af den paagjældende Skribent, det er maaskee endogsaa ganske sandt og betydningsfuldt; men det er der ikke Spørgsmaal om her, det er ikke os, der ere især med at aarelade paa nogen Aare, vi ere tværtimod især med at binde Bindet, saameget vi kunne, paa de Aareladninger, som ere foretagne for lang Tid siden; vi gaae langsomt tilværks i vor Helbredelse; vi ville ikke standse Blodcirculationen for at standse det Blodsøb, som har fundet Sted i længere Tid, thi vi frygte da for, at Patienten skulde dø af Oversfyldning af Blod, efterat han i en lang Række af Aar har været vant til, at aarelades paa begge Armene. Jeg har paa ingen Maade overseet det, som den ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) bemærkede, nemlig, at den Udsørselstold, jeg nævnte, kun var for Holsteen, og at det altsaa vilde blive betydelig mere for det hele Land; men jeg har heller ikke overseet, at den Sum, som det her dreier sig om, disse 50,000 eller 70,000 Rbd., jo ikke tilfalde Fabrikkerne alene (So! So!). Jeg beder om